

ANNEXOS

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. Glossari.....Pàg. 3-5

2. En un futur.....Pàg 6

1. GLOSSARI

En aquest apartat es troben unes definicions que resulten útils per resumir el primer bloc del treball. Aquestes han estat extretes del *Diccionari Akal de Teatro*, Manuel Gómez García, i de la pàgina web ABC guionistes.

Conceptes destacats sobre el gènere dramàtic

Acció dramàtica: successos que componen una escena.

Acotació: indicació d'acció per complementar el que l'actor diu.

Acte: cada una de les parts en què es divideix un guió.

Acte únic: és la secció d'un drama.

Anagnòrisi: Reconeixement que fa un personatge sobre un tema.

Antagonista: qui intentarà evitar que el protagonista aconsegueixi els seus objectius.

Anticlímax: moment on es pot resoldre el conflicte de la trama, però no es fa i causa una sensació de decepció en el públic.

Arc de transformació: canvi i evolució d'un personatge al llarg de la història.

Astracanada: una derivació del sainet amb elements del vodevil.

Atrezzo: Objectes i decorats escènics.

Barreres dramàtiques: conjunt d'obstacles als quals s'haurà d'enfrontar el o la protagonista

Bouclage: en un diàleg respostes ràpides que acceleren l'acció.

Catalitzador: succés que indueix al protagonista a actuar en una direcció determinada.

Catarsi: (*Khatarisis*): Purificació alliberadora de les emocions primàries mitjançant la contemplació de obra. És una metàfora perquè fa l'efecte d'un fàrmac en el públic, que s'ha sentit identificat amb el protagonista i ha estat tenint angoixa.

Clímax: moment principal del tercer acte, en el que es resol la trama.

Comèdia del l'Arte: Teatre italià popular originat al segle XVI que es feia als carrers i barrejava diferents disciplines com acrobàcies, esgrima, música i mimica entre d'altres,

on hi havia uns personatges establerts com *Pantalone* o *il Dotore* amb una vestimenta i màscares estrictes.

Desenllaç: últim acte, en el que es tanca l'acció.

Detonant: fet que succeeix en el primer acte i fa que s'iniciï el conflicte.

Deus ex machina: resolució del conflicte mitjançant l'aparició d'un element sense antecedents que el justifiquin.

Diàleg: el que diuen els personatges.

El·lipsis: omissió d'un element dramàtic.

Entremès: obra que es representa entre jornades o parts de les comèdies per aportar més varietat i és de to burlesc i jocós.

Episodis: En la tragèdia grega, escenes en les quals es desenvolupa l'acció.

Escena: unitat bàsica dins del guió.

Estànims: En la tragèdia grega, els cants del cor, on s'explica el que ha passat i s'expressen els sentiments relacionats amb el que està vivint el protagonista.

Estructura: ordre i forma en el que es presenta el que succeeix en una història, és l'esquelet del guió.

Èxode: En la tragèdia grega, parts on no hi ha cor.

Farsa: el "farciment" d'una obra, és el que té el to més humorístic, el que li dona el toc.

Gir: canvi inesperat en la direcció de la trama. L'objectiu és augmentar l'interès de l'espectador.

Guió: text dramàtic.

Guionista: el o la qui escriu el guió.

Hamartia: Reconeixement d'un personatge o un error.

Hybris: Supèrbia.

Idiolecta: forma particular de parlar de cada personatge.

Jàcara: és una mena de romanç que parla de les rivalitats entre els delinqüents de l'hampa.

Komos: Obra de caràcter festiu que es feia en honor al déu Dionís

Localització: lloc físic on es desenvolupa l'acció.

Lloa: que es representa a l'inici d'un espectacle per introduir l'acció o lloar un personatge.

Melodrama: un drama cantat, del qual sorgeix l'òpera.

Moixiganga: una festa, on els actors canten i ballen amb música estrident, és de tipus carnavalesc, és una mena de musical i acostuma a tancar la representació.

Meta dramàtica: objectiu que el protagonista persegueix.

Obra autosacramental: tracta sobre el misteri de l'Eucaristia i té els orígens en el teatre religiós medieval.

Pathos: Patiment i angoixa que l'heroi transmet a públic.

Pàrode: En la tragèdia grega, el primer cant que fa el cor quan entra al teatre.

Peripècia: Canvi en la direcció de l'acció.

Plantejament: el primer acte, on es presenten els personatges i s'inicia l'acció dramàtica.

Premissa: concepte bàsic sobre el qual construeix la història.

Pròleg: una o dues escenes que es posen a l'inici de l'obra per presentar la situació i els personatges.

Protagonista: personatge més important en l'acció dramàtica.

Rèpliques: en un diàleg, respostes llargues que fan l'acció més lenta.

Sainet: l'intermedi que es fa entre la segona i la tercera part.

“Tonadilla” escènica: que sol ser cantada i actua com a intermedi entre els actes de la comèdia.

Trama: conjunt de successos que fan progressar la història.

Transició: el pas d'una escena a la següent.

El vodevil: és una comèdia amb cançons i la temàtica és amorosa.

2. EN UN FUTUR...

Els Viatges de Sança presentat és la primera escriptura, però en la vida d'una obra se'n fan de moltes. En aquest apartat es fa un resum de punts que es tindran en compte en possibles reescriptures.

L'obra serà tractada per tal d'alleugerir els diàlegs i fer-ne possible una interpretació, ja que és massa llarga per a poder representar-la en la seva plenitud. Per altra banda es continuarà treballant en els personatges per tal de perfilar-los, matisant les seves personalitats, objectius, gestos i forma de dirigir-se a uns i altres.

En definitiva, l'obra es continuarà treballant per tal d'aconseguir-ne la millor versió possible!